

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

dette område overordentlig belastet, og der gives faktisk kun biler til nogle meget snævert begrænsede kategorier af ansøgere.

Det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen rettede nogle spørgsmål til mig vedrørende restriktionernes afvikling. Jeg tror, disse spørgsmål er tilstrækkeligt besvaret, bl. a. i statsministerens udtalelser her under finanslovdebatten. Det ærede medlem spurgte videre, hvilke virkninger man kunne spore med hensyn til nedlæggelse af kontorer og indskrænkning af embedsmændenes antal som følge af den foreløbige reduktion af restriktionerne, de foreløbige restriktionsophævelser. Dertil kan jeg svare, at man heldigvis kan spore ret mærkbare virkninger. Det er klart, at afviklingen af selve det enorme kontorapparat, som restriktions-systemet har medført, må gå noget trægt i begyndelsen, men ikke desto mindre kan vi allerede nu mærke virkningerne af de restriktionsophævelser og forenklinger, der har fundet sted. Jeg kan nævne, at i direktoratet for vareforsyning ligger personaleantallet nu sådan noget som et par hundrede mand lavere, end da det kulminerede; vi kan næsten måned for måned mærke en nedgang i antallet af ansatte, og især mærkes virkningerne overfor overarbejdet, idet man søger helt at afskaffe overarbejde. Dette har allerede medført, at man for juli måned i år havde en overarbejdskonto, der kun udgjorde 35 pct. af overarbejds-kontoen i gennemsnit for sidste finansår. I prisdirektoratet mærker man en lignende nedgang i antallet af beskæftigede, og nye afskedigelser er planlagt. Allerede dette er jo betydelige virkninger, og jeg vil formode, at endnu kraftigere virkninger har kunnet spores ude i det private erhvervsliv, ikke mindst i kommunerne.

Det ærede medlem hr. Johs. Larsen holdt en ret lang økonomisk tale, som det interesserede mig overmåde at høre. Det aller-meste af, hvad det ærede medlem fremdrog, er jeg fuldstændig enig i; specielt er det jo helt centralt, når det ærede medlem peger på den nedgang, der har fundet sted i tilførslerne af korn og foderstoffer med den virkning, dette igen har haft for besætningerne i landbruget. Jeg er ganske enig i, at et af vore vigtigste genopbygningsmål må være at få genopbygget vore besætninger

og på den måde få skabt mulighed for igen fuldt ud at udnytte landbrugets produktionskapacitet. Det vil betyde overmåde meget i valuta, for så vidt vi kan afsætte til gode priser, men det er der — i hvert fald efter hvad der hidtil foreligger — ikke nogen grund til at tvivle på.

Jeg kan også nævne, at vi med henblik herpå for året 1948—49 har planlagt en væsentlig stigning i importen af korn og foderstoffer, således at nettoimporten af korn i dette år påregnes at ville blive ca. 300 000 t og af olieklager ca. 350 000 t; halvdelen af denne import tænkes finansieret ved Marshallhjælpen. Det er ikke så meget som førkrigstidsforbruget; da var man for olieklagers vedkommende oppe på 840 000 t og for korn på 550 000 t, men i forhold til de tilførsler, vi har haft i de foregående efterkrigsår, er det en ganske betydelig forbedring, der har fundet sted.

Endvidere er jeg enig med det ærede medlem, når han peger på produktionseffektivitetens nedgang som et andet af de centrale problemer. Det ærede medlem efterlyste en undersøgelse af årsagerne til, at produktions-effektiviteten er faldet så meget, som tilfældet er. Jeg kan oplyse, at en stor undersøgelse allerede har fundet sted på privat initiativ, idet Industrirådet og Arbejdsgiverforeningen, De samvirkende Fagforbund og Arbejderbevægelsens Erhvervsråd i fællesskab har foretaget en ret detaljeret undersøgelse. Så vidt jeg ved, har senere Industrirådets erhvervsøkonomiske Institut offentliggjort disse undersøgelser, og dertil vil jeg henvise det ærede medlem. Jeg skal gerne overveje, om yderligere undersøgelser er påkrævet, men vil iøvrigt være af den opfattelse, at den bedring af arbejds-effektiviteten, der allerede har fundet sted, formentlig kan påregnes at ville fortsætte, efterhånden som vi får bedre råvarer, bedre maskiner, bedre reservedele og først og fremmest lagre af alle disse ting, så at unødige produktionsstandsninger undgås.

I forbindelse med disse større samfundsøkonomiske problemer vedrørende vort lands økonomiske udvikling i de kommende år kunne jeg svare det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard på hans spørgsmål, om man nu også fra regeringens side har den fornødne kontakt med erhvervslivet, sådan at de store investeringsprogrammer, der rent program-